

Budapešť 23. 11. 2001

Rada Európy

DOHOVOR O POČÍTAČOVEJ KRIMINALITE

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatné štáty, ktoré sú signatármi tohto dohovoru,

berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členmi;

uznávajúc význam podpory spolupráce s ostatnými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru;

súc presvedčené o potrebe prioritného uskutočňovania spoločnej trestnej politiky zameranej na ochranu spoločnosti proti počítačovej kriminalite, okrem iného prijatím príslušnej legislatívy a podporovaním medzinárodnej spolupráce;

uvedomujúc si zásadné zmeny, ktoré priniesla digitalizácia, zblížovanie a pokračujúca globalizácia počítačových sietí;

súc znepokojené rizikom, že počítačové siete a elektronické informácie môžu byť tiež zneužitá na páchanie trestných činov a že dôkazy týkajúce sa takýchto trestných činov sa môžu uchovávať a prenášať prostredníctvom týchto sietí;

uznávajúc potrebu spolupráce medzi štátmi a súkromným sektorom v boji proti počítačovej kriminalite a potrebu chrániť oprávnené záujmy pri používaní a rozvoji informačných technológií;

domnievajúc sa, že účinný boj proti počítačovej kriminalite vyžaduje zvýšenú, rýchlu a dobre fungujúcu medzinárodnú spoluprácu v trestných veciach;

súc presvedčené, že tento dohovor je nevyhnutný na odradenie od činov namierených proti dôvernosti, celistvosti a dostupnosti počítačových systémov, sietí a počítačových údajov, ako aj proti zneužívaniu takýchto systémov, sietí a údajov tým, že sa zabezpečí trestný postih správania opísaného v tomto dohovore a udelia sa primerané právomoci na účinný boj proti takýmto trestným činom tým, že sa uľahčí odhaľovanie, vyšetrowanie a trestné stíhanie na vnútroštátnych a medzinárodných úrovniach a že sa ustanovia postupy umožňujúce rýchlu a spoľahlivú medzinárodnú spoluprácu;

s vedomím potreby zabezpečiť správnu rovnováhu medzi záujmami presadzovania práva a rešpektovaním základných ľudských práv zakotvených v Dohovore Rady Európy o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950, Medzinárodnom pakte Organizácie Spojených národov o občianskych a politických právach z roku 1966, ako aj v ostatných použiteľných medzinárodných zmluvách o ľudských právach, ktoré opätovne potvrdzujú právo každého na názory bez zasahovania, ako aj právo na slobodu prejavu vrátane slobody vyhľadávať, prijímať a odovzdávať informácie a myšlienky každého druhu bez ohľadu na hranice a práva týkajúce sa rešpektovania súkromia;

dbajúc aj na právo na ochranu osobných údajov, akú ustanovuje napríklad Dohovor Rady Európy o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z roku 1981;

berúc do úvahy Dohovor Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989 a Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o najhorších formách detskej práce z roku 1999;

so zreteľom na existujúce dohovory Rady Európy o spolupráci v trestnej oblasti, ako aj podobné zmluvy, ktoré existujú medzi členskými štátmi Rady Európy a inými štátmi a zdôrazňujúc, že zámerom tohto dohovoru je doplniť tieto dohovory tak, aby sa zefektívnilo vyšetrovanie a konanie v prípade trestných činov súvisiacich s počítačovými systémami a údajmi a aby sa umožnilo zhromažďovanie dôkazov o trestnom čine v elektronickej forme;

vítajúc nedávny vývoj, ktorý ďalej prehľbuje medzinárodné porozumenie a spoluprácu v boji proti počítačovej kriminalite vrátane krokov prijatých Organizáciou Spojených národov, OECD, Európskou úniou a skupinou štátov G8;

odvolávajú sa na odporúčanie Výboru ministrov č. R (85) 10 o praktickom uplatňovaní Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach vo vzťahu k dožiadaniam na odpočúvanie telekomunikácií, odporúčanie č. R (88) 2 o opatreniach na boj s pirátstvom v oblasti autorských práv a príbuzných práv, odporúčanie č. R (87) 15, upravujúce používanie osobných údajov v policajnom sektore, odporúčanie č. R (95) 4 o ochrane osobných údajov v oblasti telekomunikačných služieb, s osobitným zameraním na telefónne služby, ako aj odporúčanie č. R (89) 9 o kriminalite spojenej s počítačmi, ktoré stanovuje zásady pre vnútroštátnych zákonodarcov, týkajúce sa vymedzenia určitých počítačových trestných činov a odporúčanie č. (95) 13 o problémoch trestného práva procesného, spojených s informačnou technológiou;

so zreteľom na rezolúciu č. 1 prijatú európskymi ministrami spravodlivosti na ich 21. konferencii (Praha 10. a 11. jún 1997), ktorá odporučila, aby Výbor ministrov podporil prácu Európskeho výboru pre problémy kriminality (CDPC) vykonávanú v oblasti počítačovej kriminality s cieľom vzájomne zblížiť ustanovenia vnútroštátneho trestného práva a umožniť využitie účinných prostriedkov na vyšetrovanie takýchto trestných činov a tiež so zreteľom na rezolúciu č. 3 prijatú na 23. konferencii európskych ministrov spravodlivosti (Londýn 8. a 9. jún 2000), ktorá povzbudila rokujúce strany, aby pokračovali vo svojom úsilí s cieľom nájsť vhodné riešenia a umožniť tak čo najväčšiemu počtu štátov, aby sa stali zmluvnými stranami dohovoru a uznali potrebu rýchleho a účinného systému medzinárodnej spolupráce, ktorý náležite zohľadní špecifické požiadavky boja proti počítačovej kriminalite;

so zreteľom na Akčný plán prijatý hlavami štátov a vlád Rady Európy pri príležitosti ich druhého summitu (Štrasburg 10. - 11. október 1997) s cieľom hľadať spoločné odpovede na vývoj nových informačných technológií, vychádzajúc zo štandardov a hodnôt Rady Európy; sa dohodli takto:

Kapitola I - Použitie pojmov

Článok 1 - Definície

Na účely tohto dohovoru:

- a) „počítačový systém“ znamená zariadenie alebo skupinu vzájomne prepojených alebo súvisiacich zariadení, z ktorých jedno alebo viaceré vykonávajú automatizované spracovávanie údajov na základe programu;
- b) „počítačové údaje“ znamenajú záznam skutočností, informácií alebo pojmov vo forme, ktorá je vhodná na spracovanie v počítačovom systéme vrátane programu schopného spôsobiť, že počítačový systém vykoná určitú činnosť;

- c) „poskytovateľ služieb“ znamená:
- i. verejný alebo súkromný subjekt, ktorý poskytuje používateľom svojich služieb možnosť komunikovať prostredníctvom počítačového systému, a
 - ii. iný subjekt, ktorý spracováva alebo uchováva počítačové údaje pre takúto komunikačnú službu alebo pre používateľov takejto služby.
- d) „prevádzkové údaje“ znamenajú počítačové údaje týkajúce sa komunikácie prostredníctvom počítačového systému, vytvorené počítačovým systémom, ktorý tvoril súčasť komunikačného reťazca, s uvedením pôvodu, cieľa, trasy, času, dátumu, objemu a trvania komunikácie alebo typu služby, ktorá bola jej podkladom.

Kapitola II - Opatrenia, ktoré je potrebné prijať na vnútroštátnej úrovni

Oddiel 1 – Trestné právo hmotné

Hlava 1.- Trestné činy proti dôvernosti, hodnovernosti a dostupnosti počítačových údajov a systémov

Článok 2 - Nezákonny prístup

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby neoprávnený prístup do počítačového systému ako celku alebo jeho časti bol trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak bol spáchaný úmyselne. Strana môže trestnosť činu podmieniť tým, že musí byť spáchaný porušením bezpečnostných opatrení s úmyslom získať počítačové údaje alebo s iným nečestným úmyslom, alebo vo vzťahu k počítačovému systému prepojenému s iným počítačovým systémom.

Článok 3 - Nezákonné zachytenie údajov

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby neoprávnené zachytávanie neverejných prenosov počítačových údajov do počítačového systému, z neho alebo v rámci tohto systému vrátane elektromagnetických emisií z počítačového systému, ktorý obsahuje takéto počítačové údaje, vykonané technickými prostriedkami bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak bolo spáchané úmyselne. Strana môže trestnosť činu podmieniť tým, že musí byť spáchaný s nečestným úmyslom alebo vo vzťahu k počítačovému systému prepojenému s iným počítačovým systémom.

Článok 4 - Zasahovanie do údajov

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby neoprávnené poškodenie, vymazanie, zhoršenie kvality, pozmenenie počítačových údajov alebo zamedzenie prístupu k nim bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak bolo spáchané úmyselne.
2. Strana si môže vyhradiť právo vyžadovať, aby následkom konania uvedeného v odseku 1 bola značná škoda.

Článok 5 - Zasahovanie do systému

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby neoprávnené závažné marenie funkčnosti počítačového systému vkladáním, prenášaním, poškodením, vymazaním, zhoršením, pozmenením počítačových údajov alebo zamedzením prístupu k nim bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak bolo spáchané úmyselne .

Článok 6 - Zneužitie zariadení

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby nižšie uvedené konania, ak boli spáchané úmyselne a bez oprávnenia, boli trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku:

- a) výroba, predaj, obstarávanie za účelom použitia, dovoz, distribúcia alebo iné sprístupnenie:
 - i. zariadenia vrátane počítačového programu vytvoreného alebo upraveného predovšetkým za účelom spáchania niektorého z trestných činov vymedzených v článkoch 2 až 5;
 - ii. počítačového hesla, prístupového kódu alebo podobných údajov, ktorých pomocou je možný prístup do počítačového systému ako celku alebo do niektorej jeho časti

s úmyslom ich použitia na účel spáchania niektorého z trestných činov vymedzených v článkoch 2 až 5; a

b) držba vecí uvedenej v odsekoch 1a) i alebo ii s úmyslom jej použitia na účel spáchania niektorého z trestných činov vymedzených v článkoch 2 až 5. Strana môže ustanoviť zákonom, že na založenie trestnej zodpovednosti sa vyžaduje držba viacerých takýchto vecí.

2. Tento článok nemožno vykladať tak, že zakladá trestnú zodpovednosť v prípadoch, ak ide o výrobu, predaj, obstarávanie za účelom použitia, dovoz, distribúciu alebo iné sprístupnenie alebo o držbu uvedenú v odseku 1 tohto článku, ktorých účelom nie je spáchanie niektorého z trestných činov vymedzených v článkoch 2 až 5 tohto dohovoru, ako napríklad pri autorizovanom testovaní alebo autorizovanej ochrane počítačového systému.

3. Každá strana si môže vyhradiť právo neuplatňovať odsek 1 tohto článku za predpokladu, že výhrada sa netýka predaja, distribúcie alebo iného sprístupnenia údajov uvedených v odseku 1 a) ii tohto článku.

Hlava 2 – Počítačové trestné činy

Článok 7 - Falšovanie počítačových údajov

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby vloženie, pozmenenie, vymazanie počítačových údajov alebo zamedzenie prístupu k nim, v ktorých dôsledku stratia údaje autentickosť, s úmyslom, aby sa považovali za autentické, alebo aby sa na základe nich ako autentických údajov, konalo na právne účely bez ohľadu na to, či tieto údaje sú alebo nie sú priamo čitateľné alebo zrozumiteľné, bolo trestným činom podľa jej

vnútroštátneho právneho poriadku, ak bolo spáchané úmyselne a bez oprávnenia. Strana môže trestnosť činu podmieniť tým, že musí byť spáchaný s podvodným alebo iným nečestným úmyslom.

Článok 8 – Počítačový podvod

Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby spôsobenie majetkovej ujmy inému:

- a) vložení, pozmenení, vymazaním počítačových údajov alebo zamedzením prístupu k nim,
- b) zásahom do fungovania počítačového systému,

s podvodným alebo nečestným úmyslom neoprávnene získať pre seba alebo pre iného majetkový prospech, boli trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak boli spáchané úmyselne a bez oprávnenia.

Hlava 3 - Trestné činy týkajúce sa obsahu

Článok 9 - Trestné činy týkajúce sa detskej pornografie

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby nižšie uvedené konanie, ak bolo spáchané úmyselne a bez oprávnenia, bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku:
 - a) výroba detskej pornografie za účelom jej distribúcie počítačovým systémom;
 - b) ponuka alebo sprístupnenie detskej pornografie počítačovým systémom;
 - c) distribúcia alebo prenos detskej pornografie počítačovým systémom;
 - d) zaobstaranie detskej pornografie počítačovým systémom pre seba alebo pre iného;
 - e) držba detskej pornografie v počítačovom systéme alebo na pamäťovom nosiči počítačových údajov.
2. Na účel odseku 1 pojem „detská pornografia“ zahŕňa pornografický materiál, ktorý zobrazuje:
 - a) maloletú osobu zúčastnenú na zjavnom sexuálnom správaní;
 - b) osobu, ktorá sa zdá byť maloletá a ktorá sa zúčastňuje na zjavnom sexuálnom správaní;
 - c) realistické zobrazenia maloletej osoby zúčastnenej na zjavnom sexuálnom správaní.
3. Na účely odseku 2 pojem „maloletá osoba“ zahŕňa všetky osoby mladšie ako 18 rokov. Strana však môže určiť nižšiu vekovú hranicu, ktorá nesmie byť nižšia ako 16 rokov.

4. Každá strana si môže vyhradiť právo neuplatňovať úplne alebo sčasti ods. 1 písmeno d) a e) a ods. 2 písmeno b) a c).

Hlava 4 - Trestné činy týkajúce sa porušenia autorských a príbuzných práv

Článok 10 - Trestné činy týkajúce sa porušenia autorských a príbuzných práv

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na to, aby porušenie autorského práva vymedzeného právnym poriadkom tejto strany, v súlade so záväzkami, ktoré prijala podľa Parížskeho aktu z 24. júla 1971, ktorým sa mení Bernský dohovor o ochrane literárnych a umeleckých diel, Dohody o obchodných aspektoch práv na duševné vlastníctvo a Zmluvy Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) o autorskom práve, s výnimkou osobnostných práv priznaných týmito dohovormi, bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak tieto činy boli spáchané úmyselne, v obchodnom meradle a prostredníctvom počítačového systému.
2. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby porušenie príbuzných práv, ako ich vymedzuje jej právny poriadok v súlade so záväzkami, ktoré prijala podľa Medzinárodného dohovoru o ochrane výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a rozhlasových organizácií (Rímsky dohovor), Dohody o obchodných aspektoch práv na duševné vlastníctvo a Zmluvy Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) o výkonoch a zvukových záznamoch s výnimkou osobnostných práv priznaných týmito dohovormi, bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak tieto činy boli spáchané úmyselne, v obchodnom meradle a prostredníctvom počítačového systému.
3. Strana si môže vyhradiť právo nezaložiť trestnú zodpovednosť podľa odsekov 1 a 2 tohto článku za obmedzených okolností za predpokladu, že sú dostupné iné účinné právne prostriedky nápravy a že takáto výhrada nezmení rozsah medzinárodných záväzkov tejto strany vyplývajúcich z medzinárodných nástrojov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku.

Hlava 5 – Vedľajšia zodpovednosť a sankcie

Článok 11 - Pokus a napomáhanie alebo navádzanie

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby napomáhanie alebo navádzanie na spáchanie trestných činov vymedzených v článkoch 2 až 10 tohto dohovoru s úmyslom, aby takýto trestný čin bol spáchaný, bolo trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak bol spáchaný úmyselne.
2. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby pokus o spáchanie trestných činov vymedzených v článkoch 3 až 5, 7, 8, 9 odsek 1 písm. a) a 9 odsek 1 písmeno c) tohto dohovoru, bol trestným činom podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku, ak bol spáchaný úmyselne.
3. Každá strana si môže vyhradiť právo neuplatňovať odsek 2 tohto článku úplne alebo sčasti.

Článok 12 - Zodpovednosť právnických osôb

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na založenie zodpovednosti právnickej osoby za trestný čin vymedzený v súlade s týmto dohovorom, ktorý v jej prospech spáchala fyzická osoba samostatne alebo ako súčasť orgánu tejto právnickej osoby a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby na základe:
 - a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby;
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.
2. Každá strana prijme, okrem prípadov už vymedzených v odseku 1, opatrenia potrebné na ustanovenie zodpovednosti právnickej osoby v prípade, keď nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany fyzickej osoby uvedenej v odseku 1 umožnili spáchanie trestného činu podľa tohto dohovoru v prospech tejto právnickej osoby fyzickou osobou, ktorá koná v rámci poverenia tejto právnickej osoby.
3. V závislosti od právnych zásad strany môže byť zodpovednosť právnickej osoby trestnoprávna, občianskoprávna alebo správna.
4. Takáto zodpovednosť nemá vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť fyzických osôb, ktoré spáchali trestný čin.

Článok 13 –Sankcie a opatrenia

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby sa trestné činy vymedzené v článkoch 2 až 11 trestali účinnými, primeranými a odrádzajúcimi sankciami vrátane odňatia slobody.
2. Každá strana zabezpečí, aby právnické osoby zodpovedné podľa článku 12 podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestnoprávnym alebo netrestnoprávnym sankciám alebo opatreniam vrátane peňažných sankcií.

Oddiel 2 - Procesné právo

Hlava 1 – spoločné ustanovenia

Článok 14 - Rozsah procesných ustanovení

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na vymedzenie právomocí a postupov ustanovených v tomto oddieli za účelom špecifického vyšetrovania alebo konania v trestných veciach.
2. Ak článok 21 neustanovuje inak, každá strana uplatní právomoci a postupy uvedené v odseku 1 na:
 - a) trestné činy vymedzené podľa článkov 2 až 11 tohto dohovoru;
 - b) iné trestné činy spáchané prostredníctvom počítačového systému; a

- c) zhromažďovanie dôkazov o trestnom čine v elektronickej forme.
3. a) Každá strana si môže vyhradiť právo uplatňovať opatrenia uvedené v článku 20 iba na trestné činy alebo kategórie trestných činov uvedené vo výhrade za predpokladu, že rozsah takýchto trestných činov alebo kategórií trestných činov nie je obmedzený viac ako rozsah tých trestných činov, na ktoré uplatňuje opatrenia uvedené v článku 21. Každá strana zváži obmedzenie takejto výhrady, aby umožnila čo najširšie uplatňovanie opatrenia uvedeného v článku 20.
- b) Keď strana nie je schopná v dôsledku obmedzení v jej legislatíve platnej v čase prijatia tohto dohovoru uplatniť opatrenia uvedené v článkoch 20 a 21 na komunikácie uskutočňované v rámci počítačového systému poskytovateľa služieb, ktorý:
- i. je prevádzkovaný v prospech uzavretej skupiny užívateľov, a
 - ii. nevyužíva verejné komunikačné siete a nie je prepojený s iným počítačovým systémom, verejným alebo súkromným,

táto strana si môže vyhradiť právo neuplatňovať tieto opatrenia na takéto komunikácie. Každá strana zváži obmedzenie takejto výhrady, aby umožnila čo najširšie uplatňovanie opatrenia uvedeného v článkoch 20 a 21.

Článok 15 - Podmienky a záruky

1. Každá strana zabezpečí, aby určenie, vykonávanie a uplatňovanie právomocí a postupov vymedzených v tomto oddieli podliehalo podmienkam a zárukám jej vnútroštátneho právneho poriadku, ktoré zabezpečujú primeranú ochranu ľudských práv a slobôd vrátane práv vyplývajúcich zo záväzkov, ktoré prijala podľa Dohovoru Rady Európy o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950, Medzinárodného paktu Organizácie Spojených národov o občianskych a politických právach z roku 1966, ako aj podľa ostatných použiteľných medzinárodných dokumentov o ľudských právach a ktoré obsahujú zásadu primeranosti.
2. Takéto podmienky a záruky zahŕňajú, so zreteľom na charakter danej právomoci alebo postupu, okrem iného, justičný alebo iný nezávislý dohľad, dôvody odôvodňujúce použitie takejto právomoci alebo postupu, obmedzenie ich rozsahu pôsobnosti a ich trvanie.
3. Ak je to zlučiteľné s verejným záujmom, najmä s riadnym výkonom spravodlivosti, každá strana posúdi dosah právomocí a postupov v tomto oddieli na práva, povinnosti a oprávnené záujmy tretích strán .

Hlava 2 - Urýchlené uchovanie uložených počítačových údajov

Článok 16 - Urýchlené uchovanie uložených počítačových údajov

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby umožnila jej príslušným orgánom nariadiť alebo podobným spôsobom zabezpečiť urýchlené uchovanie určených počítačových údajov vrátane prevádzkových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačového systému, najmä ak existujú dôvody domnievať sa, že hrozí osobitné riziko straty alebo pozmenenia týchto počítačových údajov.

2. Keď strana vykonáva odsek 1 formou príkazu osobe, aby uchovala určené uložené počítačové údaje nachádzajúce sa v držbe alebo pod kontrolou tejto osoby, táto strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia na uloženie povinnosti tejto osobe uchovať a udržať celistvosť týchto počítačových údajov na potrebnú dobu, najviac však 90 dní, aby príslušné orgány mohli urobiť kroky na ich sprístupnenie. Strana môže upraviť, že takýto príkaz sa môže následne obnoviť.
3. Každá strana prijme potrebné legislatívne a iné opatrenia, aby zaviazala správcu alebo inú osobu, ktorá má uchovať počítačové údaje, aby zachovala dôvernosť o prijatí takýchto postupov po dobu ustanovenú jej vnútroštátnym právnym poriadkom.
4. Právomoci a postupy uvedené v tomto článku podliehajú článkom 14 a 15.

Článok 17 - Urýchlené uchovanie a čiastočné sprístupnenie prevádzkových údajov

1. Každá strana prijme vo vzťahu k prevádzkovým údajom, ktoré majú byť uchované podľa článku 16, potrebné legislatívne a iné opatrenia na:
 - a) zabezpečenie toho, aby takéto urýchlené uchovanie prevádzkových údajov bolo možné bez ohľadu na to, či do prenosu komunikácie bol zapojený jeden alebo viac poskytovateľov služieb; a
 - b) zabezpečenie urýchleného sprístupnenia dostatočného množstva prevádzkových údajov príslušným orgánom tejto strany, alebo osobe určenej týmto orgánom, ktoré umožní strane identifikovať poskytovateľov služieb a trasu prenosu komunikácie.
2. Právomoci a postupy uvedené v tomto článku podliehajú článkom 14 a 15.

Hlava 3 - Príkaz na predloženie

Článok 18 - Príkaz na predloženie

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby jej príslušné orgány mohli nariadiť:
 - a) osobe na jej území, aby predložila určené počítačové údaje v držbe alebo pod kontrolou tejto osoby, ktoré sú uložené v počítačovom systéme alebo na pamäťovom nosiči počítačových údajov; a
 - b) poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka svoje služby na území tejto strany, aby predložil informácie o predplatiteľovi týkajúce sa takých služieb, ktoré sú v držbe alebo pod kontrolou poskytovateľa.
2. Právomoci a postupy uvedené v tomto článku podliehajú článkom 14 a 15.
3. Na účely tohto článku sa „informáciou o predplatiteľovi“ rozumie každá informácia obsiahnutá vo forme počítačových údajov alebo v inej forme, ktorú má k dispozícii poskytovateľ služieb, odlišná od prevádzkových alebo obsahových údajov, týkajúca sa predplatiteľov jeho služieb, a na ktorej základe je možné zistiť:

a) typ použitej komunikačnej služby, technické opatrenia prijaté v súvislosti s ňou a obdobie trvania služby;

b) totožnosť predplatiteľa, poštovú alebo zemepisnú adresu, telefónne a iné prístupové číslo, informácie o účtoch a platbách, ktoré sú dostupné na základe dohody alebo dojednania o poskytovaní služieb;

c) iné informácie o mieste inštalácie komunikačného zariadenia, ktoré sú dostupné na základe dohody alebo dojednania o poskytovaní služieb.

Hlava 4 - Prehliadka a zaistenie uložených počítačových údajov

Článok 19 - Prehliadka a zaistenie uložených počítačových údajov

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na udelenie oprávnenia jej príslušným orgánom na prehliadku alebo podobný prístup:

a) do počítačového systému alebo jeho časti a k počítačovým údajom v ňom uloženým; a

b) k pamäťovému nosiču počítačových údajov, na ktorom môžu byť uložené počítačové údaje

na jej území.

2. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zabezpečenie toho, aby v prípade, keď jej príslušné orgány prehliadajú alebo podobne vstupujú do určeného počítačového systému alebo jeho časti podľa odseku 1 písmeno a) a majú dôvody domnievať sa, že hľadané údaje sú uložené v inom počítačovom systéme alebo jeho časti na jej území a že takéto údaje sú zákonne prístupné z pôvodného systému, alebo sú pre tento systém prístupné, tieto orgány boli oprávnené urýchlene rozšíriť prehliadku alebo podobný prístup aj na tento iný systém.

3. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na udelenie oprávnenia jej príslušným orgánom zaistiť alebo podobne zabezpečiť počítačové údaje, ku ktorým získali prístup podľa odsekov 1 alebo 2. Tieto opatrenia zahŕňajú oprávnenie:

a) zaistiť alebo podobne zabezpečiť počítačový systém alebo jeho časť, alebo pamäťový nosič počítačových údajov;

b) vyhotoviť a ponechať si kópiu týchto počítačových údajov;

c) zachovať celistvosť relevantných uložených počítačových údajov;

d) znemožniť prístup k takýmto počítačovým údajom alebo ich odstrániť z počítačového systému, do ktorého sa vstúpilo.

4. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na udelenie oprávnenia jej príslušným orgánom nariadiť osobe, ktorá má poznatky o fungovaní počítačového systému alebo o opatreniach použitých na ochranu počítačových údajov v tomto systéme, aby v

primeranom rozsahu poskytla informácie potrebné na prijatie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2.

5. Právomoci a postupy uvedené v tomto článku podliehajú článkom 14 a 15.

Hlava 5 - Zhromažďovanie počítačových údajov v reálnom čase

Článok 20 - Zhromažďovanie prevádzkových údajov v reálnom čase

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na udelenie oprávnenia jej príslušným orgánom:

a) zhromažďovať alebo zaznamenávať použitím technických prostriedkov na území tejto strany, a

b) prinútiť poskytovateľa služieb, v rámci jeho existujúcej technickej vybavenosti :

i. zhromažďovať alebo zaznamenávať použitím technických prostriedkov na území tejto strany, alebo

ii. spolupracovať a pomáhať príslušným orgánom zhromažďovať alebo zaznamenávať

prevádzkové údaje v reálnom čase súvisiace s určenými komunikáciami na jej území prenášanými prostredníctvom počítačového systému.

2. Ak strana nemôže prijať opatrenia uvedené v odseku 1 písmeno a) v dôsledku zásad uplatňovaných v jej vnútroštátnom právnom poriadku, môže namiesto toho prijať potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zabezpečenie zhromažďovania alebo zaznamenávania prevádzkových údajov v reálnom čase, ktoré súvisia s určenými komunikáciami prenášanými na jej území, použitím technických prostriedkov na tomto území.

3. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na uloženie povinnosti prevádzkovateľovi služieb zachovávať dôvernosť o výkone oprávnenia ustanoveného v tomto článku a o každej s ním súvisiacej informácii .

4. Právomoci a postupy uvedené v tomto článku podliehajú článkom 14 a 15.

Článok 21 - Zachytenie obsahových údajov

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia vo vzťahu k skupine závažných trestných činov, ktoré vymedzí vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku, aby ustanovila právomoc jej príslušných orgánov v reálnom čase :

a) zhromažďovať alebo zaznamenávať použitím technických prostriedkov na území tejto strany, a

b) prinútiť poskytovateľa služieb v rámci jeho existujúcej technickej vybavenosti:

- i. zhromažďovať alebo zaznamenávať použitím technických prostriedkov na území tejto strany, alebo
- ii. spolupracovať a pomáhať príslušným orgánom zhromažďovať alebo zaznamenávať

obsahové údaje určených komunikácií na jej území prenášaných prostredníctvom počítačového systému..

2. Ak strana nemôže prijať opatrenia uvedené v odseku 1 písmeno a) v dôsledku zásad uplatňovaných v jej vnútroštátnom právnom poriadku, môže namiesto toho prijať potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na zabezpečenie zhromažďovania alebo zaznamenávania obsahových údajov v reálnom čase o určených komunikáciách na jej území, použitím technických prostriedkov na tomto území.
3. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na uloženie povinnosti poskytovateľovi služieb zachovávať dôvernosť o výkone oprávnenia ustanoveného v tomto článku a o každej informácii súvisiacej s jeho výkonom.
4. Právomoci a postupy uvedené v tomto článku podliehajú článkom 14 a 15.

Oddiel 3 – Právomoc

Článok 22 – Právomoc

1. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby mala právomoc konať o trestných činoch ustanovených podľa článkov 2 až 11 tohto dohovoru, ak trestný čin bol spáchaný:
 - a) na jej území; alebo
 - b) na palube lode plávajúcej pod vlajkou tejto strany; alebo
 - c) na palube lietadla registrovaného podľa právneho poriadku tejto strany; alebo
 - d) jej občanom, ak je tento čin trestný podľa právneho poriadku miesta, kde bol spáchaný, alebo ak miesto spáchania trestného činu nie je územím žiadneho štátu.
2. Každá strana si môže vyhradiť právo neuplatňovať, alebo uplatňovať iba v osobitných prípadoch alebo okolnostiach, právomoc podľa odseku 1 písmeno b) až d) tohto článku alebo jeho časti.
3. Každá strana prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia, aby mala právomoc konať o trestných činoch uvedených v článku 24 odsek 1 tohto dohovoru v prípadoch, v ktorých sa údajný páchatel nachádza na jej území a táto strana ho po podaní žiadosti o vydanie nevydá druhej strane výlučne z dôvodu jeho štátneho občianstva.
4. Tento dohovor nevylučuje trestnú právomoc strany vykonávanú podľa jej vnútroštátneho právneho poriadku.

5. Ak viac strán má právomoc konať o údajnom trestnom čine vymedzenom v tomto dohovore, dotknuté strany, ak je to vhodné, navzájom konzultujú, aby určili, ktorá z nich je najvhodnejším miestom na trestné stíhanie.

Kapitola III - Medzinárodná spolupráca

Oddiel 1 - Všeobecné zásady

Hlava 1 - Všeobecné zásady týkajúce sa medzinárodnej spolupráce

Článok 23 - Všeobecné zásady týkajúce sa medzinárodnej spolupráce

Strany navzájom spolupracujú v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly a s použitím príslušných medzinárodných nástrojov pre medzinárodnú spoluprácu v trestných veciach, dojednaní prijatých na základe vzorového zákona alebo vzájomnosti a vnútroštátnych zákonov, v čo najväčšom rozsahu na účely vyšetrovania alebo konania o trestných činoch súvisiacich s počítačovými systémami a údajmi alebo na zhromažďovanie dôkazov o trestnom čine v elektronickej forme.

Hlava 2 - Zásady týkajúce sa extradície

Článok 24 – Extradícia

1. a) Tento článok sa použije na vydanie medzi stranami pre trestné činy vymedzené podľa článkov 2 až 11 tohto dohovoru za predpokladu, že podľa právnych poriadkov oboch dotknutých strán za ne možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej jeden rok alebo prísnejší trest.

b) Ak sa podľa dojednania prijatého na základe vzorového zákona alebo vzájomnosti alebo extradíciej zmluvy vrátane Európskeho dohovoru o vydávaní (ETS č. 24), ktoré sú použiteľné medzi dvoma alebo viacerými stranami, má uplatniť iný minimálny trest, použije sa minimálny trest ustanovený takýmto dojednaním alebo zmluvou.
2. Trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku sa považujú za extradície trestné činy v každej extradíciej zmluve, ktorou sú navzájom viazané. Strany sa zaväzujú zahrnúť takéto trestné činy ako extradície do každej extradíciej zmluvy, ktorú medzi sebou uzatvoria.
3. Ak strana, ktorá podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie od inej strany, s ktorou nemá uzatvorenú extradície zmluvu, môže považovať tento dohovor za právny základ pre vydanie vo vzťahu ku každému trestnému činu uvedenému v odseku 1 tohto článku.
4. Strany, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznávajú medzi sebou trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku za extradície trestné činy.
5. Vydanie podlieha podmienkam stanoveným právnym poriadkom dožiadanej strany alebo použiteľnými extradície zmluvami vrátane dôvodov, na ktorých základe môže dožiadaná strana odmietnuť vydanie.

6. Ak sa vydanie za trestný čin uvedený v odseku 1 tohto článku odmietne výlučne z dôvodu štátneho občianstva vyžiadanej osoby alebo z dôvodu, že dožiadaná strana zastáva názor, že má právomoc konať o trestnom čine, dožiadaná strana predloží prípad na žiadosť dožadujúcej strany svojim príslušným orgánom za účelom trestného stíhania a v primeranej lehote podá správu o konečnom výsledku dožadujúcej strane. Tieto orgány prijímú rozhodnutie a vedú vyšetrenie a konanie rovnakým spôsobom, ako v prípade trestných činov porovnateľnej povahy podľa právneho poriadku tejto strany.
7. a) Každá strana oznámi pri podpise alebo pri ukladaní svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe generálnemu tajomníkovi Rady Európy názov a adresu každého orgánu zodpovedného za zasielanie alebo prijímanie žiadostí o vydanie alebo predbežnú väzbu v prípade, ak neexistuje zmluva.

b) Generálny tajomník zriadi a aktualizuje register orgánov takto určených stranami. Každá strana priebežne zabezpečuje správnosť jednotlivých údajov v registri.

Hlava 3 - Všeobecné zásady týkajúce sa právnej pomoci

Článok 25 - Všeobecné zásady týkajúce sa právnej pomoci

1. Strany si navzájom poskytujú pomoc v čo najširšom rozsahu na účely vyšetrenia alebo konania o trestných činoch súvisiacich s počítačovými systémami a údajmi, alebo na zhromažďovanie dôkazov o trestnom čine v elektronickej forme.
2. Každá strana tiež prijme potrebné legislatívne alebo iné opatrenia na plnenie záväzkov ustanovených v článkoch 27 až 35.
3. Každá strana môže za naliehavých okolností zasielať žiadosti o právnu pomoc alebo s nimi súvisiacu korešpondenciu prostredníctvom rýchlych komunikačných prostriedkov vrátane faxu alebo elektronickej pošty v rozsahu, v ktorom tieto prostriedky poskytujú primeranú úroveň bezpečnosti a hodnovernosti (vrátane použitia šifrovania, ak je potrebné), s následným formálnym potvrdením, ak to vyžaduje dožiadaná strana. Dožiadaná strana prijme žiadosť a odpovie na ňu ktorýmkoľvek z rýchlych komunikačných prostriedkov.
4. Ak články tejto kapitoly osobitne neustanovujú inak, právna pomoc závisí od podmienok ustanovených právnym poriadkom dožiadanej strany alebo použiteľnými zmluvami o právnej pomoci vrátane dôvodov, na ktorých základe môže dožiadaná strana odmietnuť spoluprácu. Dožiadaná strana neuplatní právo odmietnuť právnu pomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 2 až 11 výlučne z toho dôvodu, že žiadosť sa týka trestného činu, ktorý považuje za fiškálny trestný čin.
5. Ak dožiadaná strana môže v súlade s ustanoveniami tejto kapitoly podmieniť právnu pomoc existenciou obojstrannej trestnosti, považuje sa táto podmienka za splnenú bez ohľadu na to, či jej právny poriadok zaraďuje toto protiprávne konanie do tej istej kategórie protiprávných konaní alebo označuje toto protiprávne konanie rovnakou terminológiou ako dožadujúca strana, ak je konanie, ktoré charakterizuje toto protiprávne konanie, kvôli ktorému sa žiada o pomoc, trestným činom podľa jej právneho poriadku.

Článok 26 – Spontánne informácie

1. Strana môže v medziach svojho vnútroštátneho právneho poriadku a bez predchádzajúcej žiadosti zaslať druhej strane informácie získané počas vyšetrovania, ak sa domnieva, že poskytnutie takých informácií by mohlo pomôcť prijímajúcej strane začať alebo vykonať vyšetrovanie alebo trestné konanie o trestných činoch vymedzených v tomto dohovore, alebo by mohli viesť k podaniu žiadosti o spoluprácu touto stranou podľa tejto kapitoly.
2. Pred poskytnutím takýchto informácií môže poskytujúca strana požadovať zachovanie ich dôvernosti alebo podmieniť ich použitie podmienkami. Ak prijímajúca strana nemôže vyhovieť tejto žiadosti, upovedomí o tom poskytujúcu stranu, ktorá potom určí, či informácie aj napriek tomu poskytne. Ak prijímajúca strana prijme informácie, ktoré podliehajú takýmto podmienkam, je nimi viazaná.

Hlava 4 – Postupy vzťahujúce sa na žiadosti o právnu pomoc v prípade, keď neexistujú použiteľné medzinárodné dohody

Článok 27 – Postupy vzťahujúce sa na žiadosti o vzájomnú pomoc v prípade, keď neexistujú použiteľné medzinárodné dohody

1. Ak medzi dožadujúcou a dožiadanou stranou neexistuje zmluva alebo dojednanie o právnej pomoci na základe vzorového zákona alebo vzájomnosti, použijú sa ustanovenia odsekov 2 až 9 tohto článku. Ustanovenia tohto článku sa nepoužijú, ak existuje takáto zmluva, dojednanie alebo zákon alebo vzájomnosť, pokiaľ sa dotknuté strany nedohodnú, že namiesto nich uplatnia niektoré alebo všetky ostatné odseky tohto článku.
2. a) Každá strana určí ústredný orgán alebo orgány, ktoré sú zodpovedné za zasielanie žiadostí o právnu pomoc a odpovedanie na tieto žiadosti, vybavovanie takýchto žiadostí alebo ich predloženie orgánom príslušným na ich vybavenie.
 - b) Ústredné orgány komunikujú medzi sebou priamo;
 - c) Každá strana pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy názvy a adresy orgánov určených podľa tohto odseku;
 - d) Generálny tajomník Rady Európy zriadi a aktualizuje register ústredných orgánov určených stranami. Každá strana priebežne zabezpečuje správnosť jednotlivých údajov v registri.
3. Žiadosti o právnu pomoc podľa tohto článku sa vybavujú v súlade s postupmi určenými dožadujúcou stranou okrem prípadov, keď sú tieto postupy nezlučiteľné s právnym poriadkom dožiadanej strany.
4. Dožiadaná strana môže, okrem dôvodov odmietnutia vymedzených v článku 25 odsek 4, odmietnuť pomoc, ak sa:
 - a) žiadosť týka trestného činu, ktorý dožiadaná strana považuje za politický trestný čin alebo za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom, alebo
 - b) domnieva, že vybavením žiadosti by pravdepodobne došlo k narušeniu jej zvrchovanosti, bezpečnosti, verejného poriadku alebo iných zásadných záujmov.

5. Dožiadaná strana môže odložiť vybavenie žiadosti, ak by jej vybavenie mohlo negatívne ovplyvniť vyšetrovanie alebo trestné konanie vedené jej orgánmi.
6. Dožiadaná strana predtým, ako odmietne alebo odloží vykonanie právnej pomoci, vo vhodných prípadoch po konzultácii s dožadujúcou stranou zváži, či by nemohla žiadosť vybaviť čiastočne alebo pri splnení ňou uložených podmienok.
7. Dožiadaná strana okamžite informuje dožadujúcu stranu o výsledku vybavenia žiadosti o právnu pomoc. Každé odmietnutie alebo odloženie vybavenia žiadosti sa odôvodní. Dožiadaná strana informuje dožadujúcu stranu aj o dôvodoch, pre ktoré nie je možné vybaviť žiadosť, alebo ktoré môžu spôsobiť významný odklad jej vybavenia.
8. Dožadujúca strana môže žiadať, aby dožiadaná strana zachovala mlčanlivosť o skutočnosti, že bola podaná žiadosť podľa tejto kapitoly, ako aj o jej predmete, s výnimkou rozsahu nevyhnutného na jej vybavenie. Ak dožiadaná strana nemôže splniť požiadavku na zachovanie mlčanlivosti, okamžite o tom informuje dožadujúcu stranu, ktorá potom určí, či sa má žiadosť aj napriek tomu vybaviť.
9. a) V naliehavých prípadoch môžu žiadosti o právnu pomoc alebo s nimi súvisiacu korešpondenciu zasielať priamo justičné orgány dožadujúcej strany justičným orgánom dožiadanej strany. V každom takomto prípade sa súčasne zašle kópia ústrednému orgánu dožiadanej strany prostredníctvom ústredného orgánu dožadujúcej strany.
 - b) Každú žiadosť alebo korešpondenciu podľa tohto odseku je možné zaslať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).
 - c) Ak sa žiadosť zašle podľa písmena a) tohto článku a daný orgán nie je príslušný na jej vybavenie, postúpi žiadosť príslušnému štátnemu orgánu a priamo o tom informuje dožadujúcu stranu.
 - d) Žiadosti alebo korešpondenciu zaslanú podľa tohto odseku, ktoré neobsahujú donucovací úkon, môžu zasielať príslušné orgány dožadujúcej strany priamo príslušným orgánom dožiadanej strany.
 - e) Každá strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o prístupe informovať generálneho tajomníka Rady Európy, že žiadosti podľa tohto odseku sa majú z dôvodu efektívnosti zasielať jej ústrednému orgánu.

Článok 28 - Dôvernosc' a obmedzenie použitia

1. Ak medzi dožadujúcou a dožiadanou stranou neexistuje zmluva alebo dojednanie o právnej pomoci na základe vzorového zákona alebo vzájomnosti, použijú sa ustanovenia tohto článku. Ustanovenia tohto článku sa nepoužijú, ak existuje takáto zmluva, dojednanie, zákon alebo vzájomnosť, pokiaľ sa dotknuté strany nedohodnú, že namiesto nich uplatnia niektoré alebo všetky ostatné odseky tohto článku.
2. Dožiadaná strana môže v odpovedi na žiadosť podmieniť poskytnutie informácií alebo materiálov tým, že sa:

- a) zachová ich dôvernosť, ak nemožno vyhovieť žiadosti o vzájomnú právnu pomoc bez splnenia tejto podmienky, alebo
 - b) nepoužijú na iné vyšetrovania alebo trestné konania ako tie, ktoré sú uvedené v žiadosti.
3. Ak dožadujúca strana nemôže vyhovieť podmienke stanovenej v odseku 2, okamžite o tom informuje druhú stranu, ktorá potom určí, či informácie aj napriek tomu poskytne. Ak dožadujúca strana tieto podmienky prijme, je nimi viazaná.
 4. Každá strana, ktorá poskytne informácie alebo materiály podliehajúce podmienke uvedenej v odseku 2, môže požadovať od druhej strany, aby vo vzťahu k tejto podmienke vysvetlila, ako sa tieto informácie alebo materiály použili.

Oddiel 2 - Osobitné ustanovenia

Hlava 1 - Právna pomoc týkajúca sa predbežných opatrení

Článok 29 - Urýchlené uchovanie uložených počítačových údajov

1. Strana môže požiadať inú stranu, aby nariadila alebo inak zabezpečila urýchlené uchovanie údajov uložených prostredníctvom počítačového systému umiestneného na území tejto inej strany a ku ktorému vo vzťahu má dožadujúca strana záujem zaslať žiadosť o právnu pomoc týkajúcu sa prehliadky alebo podobného prístupu, zaistenia alebo podobného zabezpečenia alebo sprístupnenia údajov.
2. V žiadosti o uchovanie údajov podanej podľa odseku 1 sa uvedie:
 - a) orgán žiadajúci o uchovanie;
 - b) trestný čin, ktorý je predmetom vyšetrovania alebo trestného konania a stručný súhrn súvisiacich skutočností;
 - c) uložené počítačové údaje, ktoré majú byť uchované a ich súvis s trestným činom;
 - d) dostupné informácie preukazujúce totožnosť správcu uložených počítačových údajov alebo umiestnenie počítačového systému;
 - e) dôvod uchovania; a
 - f) záujem strany predložiť žiadosť o právnu pomoc týkajúcu sa prehliadky alebo podobného prístupu, zaistenia alebo podobného zabezpečenia, alebo sprístupnenia uložených počítačových údajov.
3. Po doručení žiadosti inej strany prijme dožiadaná strana všetky vhodné opatrenia na urýchlené uchovanie určených údajov v súlade s jej vnútroštátnym právnym poriadkom. Na účely vybavenia žiadosti sa obojstranná trestnosť nevyžaduje ako podmienka na zabezpečenie takéhoto uchovania.

4. Strana, ktorá vyžaduje obojstrannú trestnosť ako podmienku na vybavenie žiadosti o právnu pomoc týkajúcu sa prehliadky alebo podobného prístupu, zaistenia alebo podobného zabezpečenia, alebo sprístupnenia uložených údajov, si môže vo vzťahu k iným trestným činom ako tým, ktoré sú ustanovené v článkoch 2 až 11 tohto dohovoru, vyhradiť právo odmietnuť žiadosť o uchovanie podľa tohto článku v prípadoch, v ktorých má dôvody domnievať sa, že v čase sprístupnenia nie je možné splniť podmienku obojstrannej trestnosti.
5. Okrem toho žiadosť o uchovanie možno odmietnuť iba vtedy, ak:
 - a) žiadosť sa týka trestného činu, ktorý dožiadaná strana považuje za politický trestný čin alebo za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom; alebo
 - b) dožiadaná strana sa domnieva, že vybavením žiadosti by mohlo dôjsť k narušeniu jej zvrchovanosti, bezpečnosti, verejného poriadku alebo iných zásadných záujmov.
6. Ak sa dožiadaná strana domnieva, že uchovanie nezabezpečí dostupnosť údajov v budúcnosti, alebo že ohrozí dôvernosť vyšetrovania dožadujúcej strany, alebo ho inak naruší, okamžite o tom informuje dožadujúcu stranu, ktorá potom určí, či sa má žiadosť aj napriek tomu vykonať.
7. Každé uchovanie vykonané na základe žiadosti uvedenej v odseku 1 trvá počas najmenej 60 dní, aby dožadujúca strana mohla predložiť žiadosť o prehliadku alebo podobný prístup, zaistenie alebo podobné zabezpečenie, alebo sprístupnenie údajov. Po doručení takejto žiadosti ostanú údaje naďalej uchované do rozhodnutia o tejto žiadosti.

Článok 30 - Urýchlené sprístupnenie uchovaných prevádzkových údajov

1. Ak dožiadaná strana počas vybavovania žiadosti o uchovanie prevádzkových údajov týkajúcich sa určenej komunikácie zaslanej podľa článku 29 zistí, že do prenosu tejto komunikácie bol zapojený poskytovateľ služieb v inom štáte, dožiadaná strana urýchlene sprístupní dožadujúcej strane dostatočné množstvo prevádzkových údajov na určenie totožnosti tohto poskytovateľa služieb a trasy, po ktorej sa uskutočnila komunikácia.
2. Sprístupnenie prevádzkových údajov podľa odseku 1 možno odmietnuť iba vtedy, ak:
 - a) žiadosť sa týka trestného činu, ktorý dožiadaná strana považuje za politický trestný čin alebo trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom; alebo
 - c) dožiadaná strana sa domnieva, že vybavením žiadosti by mohlo dôjsť k narušeniu jej zvrchovanosti, bezpečnosti, verejného poriadku alebo iných zásadných záujmov.

Hlava 2 - Vzájomná pomoc týkajúca sa vyšetrovacích právomocí

Článok 31 - Vzájomná pomoc týkajúca sa prístupu k uloženým počítačovým údajom

1. Strana môže požiadať inú stranu, aby vykonala prehliadku alebo podobne sprístupnila, zaistila alebo podobne zabezpečila, alebo sprístupnila údaje uložené počítačovým systémom umiestneným na území dožadanej strany vrátane údajov uchovaných podľa článku 29.

2. Dožiadaná strana vybaví žiadosť s použitím medzinárodných nástrojov, dojednaní a zákonov uvedených v článku 23 a v súlade s ostatnými relevantnými ustanoveniami tejto kapitoly.
3. Žiadosť sa vybaví urýchlenným spôsobom, ak:
 - a) existujú dôvody domnievať sa, že hrozí osobitné riziko straty alebo pozmenenia týchto počítačových údajov; alebo
 - b) nástroje, dojednania a zákony uvedené v odseku 2 inak upravujú urýchlenú spoluprácu.

Článok 32 - Cezhraničný prístup k uloženým počítačovým údajom so súhlasom alebo v prípadoch, keď sú verejne prístupné

Strana môže bez povolenia inou stranou:

- a) pristupovať k verejne dostupným (otvorené zdroje) uloženým počítačovým údajom, bez ohľadu na to, kde sa tieto údaje zemepisne nachádzajú; alebo
- b) počítačovým systémom z jej územia pristupovať alebo prijímať uložené počítačové údaje nachádzajúce sa na území druhej strany, ak táto strana získa zákonný a dobrovoľný súhlas osoby, ktorá je zo zákona oprávnená sprístupniť údaje strane cez tento počítačový systém.

Článok 33 – Vzájomná pomoc pri zhromažďovaní prevádzkových údajov v reálnom čase

1. Strany si navzájom poskytujú pomoc pri zhromažďovaní prevádzkových údajov v reálnom čase, ktoré súvisia s určenými komunikáciami na ich území prenášanými počítačovým systémom. S výhradou ustanovení odseku 2 sa táto pomoc riadi podmienkami a postupmi ustanovenými vo vnútroštátnom právnom poriadku.
2. Každá strana poskytne takúto pomoc aspoň vo vzťahu k trestným činom, pri ktorých by zhromažďovanie prevádzkových údajov v reálnom čase bolo možné v podobnom vnútroštátnom prípade.

Článok 34 - Vzájomná pomoc týkajúca sa zachytenia obsahových údajov

Strany si navzájom poskytujú pomoc pri zhromažďovaní alebo zaznamenávaní obsahových údajov, určených komunikácií v reálnom čase prenášaných počítačovým systémom v rozsahu prípustnom podľa ich použiteľných zmlúv a vnútroštátnych právnych poriadkov.

Hlava 3 - Siet' 24/7

Článok 35 - Siet' 24/7

1. Každá strana určí kontaktné miesto dostupné 24 hodín denne 7 dní v týždni na zabezpečenie poskytovania okamžitej pomoci na účel vyšetrovania alebo konania

v prípade trestných činov súvisiacich s počítačovými systémami a údajmi, alebo na účel zhromažďovania dôkazov o trestnom čine v elektronickej forme. Takáto pomoc zahŕňa uľahčenie, alebo ak to jej vnútroštátny právny poriadok a prax umožňuje, priame vykonanie týchto opatrení:

- a) poskytovanie technického poradenstva;
 - b) uchovávanie údajov podľa článkov 29 a 30; a
 - c) zhromažďovanie dôkazov, poskytnutie právnych informácií a lokalizovanie podozrivých osôb.
2. a) Kontaktné miesto strany musí byť schopné realizovať urýchlenú komunikáciu s kontaktným miestom druhej strany.
- b) Ak kontaktné miesto, ktoré určila strana, nie je súčasťou orgánu alebo orgánov tejto strany zodpovedných za medzinárodnú vzájomnú pomoc alebo vydávanie, kontaktné miesto zabezpečí, aby bolo schopný urýchlenej koordinácie s takýmto orgánom alebo orgánmi.
3. Každá strana zabezpečí vyškolený personál a potrebné vybavenie na uľahčenie prevádzky siete.

Kapitola IV - Záverečné ustanovenia

Článok 36 - Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na jeho vypracovaní.
2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.
3. Tento dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď päť štátov vrátane najmenej troch členských štátov Rady Európy, vyjadrí svoj súhlas byť viazané dohovorom v súlade s ustanoveniami odsekov 1 a 2.
4. Vo vzťahu ku každému signatárskemu štátu, ktorý vyjadrí svoj súhlas byť viazaný dohovorom neskôr, nadobudne dohovor platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď vyjadril svoj súhlas byť viazaný dohovorom v súlade s ustanoveniami odsekov 1 a 2.

Článok 37 - Pristúpenie k dohovoru

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy po konzultácii a získaní jednomyseľného súhlasu zmluvných štátov dohovoru prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát Rady, ktorý sa nezúčastnil na jeho vypracovaní, aby pristúpil k dohovoru. Rozhodnutie sa prijme väčšinou ustanovenou v článku 20(d) Štatútu Rady Európy a jednomyseľným hlasovaním zástupcov zmluvných štátov oprávnených zasadať vo Výbore ministrov.

2. Vo vzťahu ku všetkým štátom, ktoré pristupujú k dohovoru podľa odseku 1, nadobudne dohovor platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 38 - Územná pôsobnosť

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe určiť územie alebo územia, na ktoré sa dohovor uplatní.
2. Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť tohto dohovoru na akékoľvek iné územie uvedené vo vyhlásení. Vo vzťahu k takémuto územiu nadobudne dohovor platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia vyhlásenia generálnemu tajomníkovi.
3. Každé vyhlásenie urobené podľa predchádzajúcich dvoch odsekov možno odvolať vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu označenému v tomto vyhlásení oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi.

Článok 39 - Účinky dohovoru

1. Účelom tohto dohovoru je doplniť použiteľné mnohostranné alebo dvojstranné zmluvy alebo dojednania medzi stranami vrátane ustanovení:
 - Európskeho dohovoru o vydávaní otvoreného na podpis v Paríži 13. decembra 1957 (ETS č. 24);
 - Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach otvoreného na podpis v Štrasburgu 20. apríla 1959 (ETS č. 30);
 - Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach otvoreného na podpis v Štrasburgu 17. marca 1978 (ETS č. 99).
2. Ak dve alebo viac strán už uzavreli dohodu alebo zmluvu o veciach, ktorými sa zaoberá tento dohovor alebo upravili svoje vzťahy v týchto veciach inou formou, alebo ak tak urobia v budúcnosti, sú oprávnené uplatňovať tiež takúto dohodu alebo zmluvu alebo postupovať podľa dojedanej úpravy. Ak však strany upravia svoje vzťahy vo veciach, ktorými sa zaoberá tento dohovor, odlišne od tohto dohovoru, musia tak urobiť spôsobom, ktorý neodporuje cieľom a zásadám dohovoru.
3. Nič v tomto dohovore nemá vplyv na iné práva, obmedzenia, záväzky či zodpovednosti strany.

Článok 40 – Vyhlásenia

Každý štát môže písomným oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy pri podpise alebo uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že využíva možnosť ustanoviť dodatočné prvky upravené v článkoch 2, 3, 6 ods. 1 písm. b), 7, 9 odsek 3 a 27 odsek 9 písm. e).

Článok 41 - Federálna doložka

1. Federálny štát si môže vyhradiť právo, že prevezme záväzky podľa kapitoly II. tohto dohovoru, ktoré sú v súlade so základnými zásadami upravujúcimi vzťah medzi jeho federálnou vládou a štátmi alebo územnými celkami, ktoré tvoria federálny štát, za predpokladu, že je spôsobilý spolupracovať podľa kapitoly III.
2. Pri uplatnení výhrady podľa odseku 1 nesmie federálny štát formulovať podmienky takejto výhrady tak, aby vylúčil alebo značne obmedzil svoje záväzky poskytovať opatrenia uvedené v kapitole II. Musí celkovo zabezpečiť širokú a účinnú schopnosť presadzovať právo vo vzťahu k týmto opatreniam.
3. Pokiaľ ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých uplatňovanie patrí do právomoci jednotlivých štátov alebo územných celkov, ktoré podľa ústavného systému federácie nie sú povinné prijímať legislatívne opatrenia, federálna vláda oboznámi príslušné orgány týchto štátov o daných ustanoveniach so svojim kladným stanoviskom a nabáda ich, aby prijali kroky potrebné na ich uplatňovanie.

Článok 42 – Výhrady

Každý štát môže písomným oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe vyhlásiť, že uplatňuje jednu alebo viaceré výhrady uvedené v článkoch 4 odsek 2, 6 odsek 3, 9 odsek 4, 10 odsek 3, 11 odsek 3, 14 odsek 3, 22 odsek 2, 29 odsek 4 a článku 41 odsek 1. Iné výhrady nie sú možné.

Článok 43 - Stav a odvolanie výhrad

1. Strana, ktorá urobila výhradu podľa článku 42, môže ju úplne alebo čiastočne odvolať vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobúda platnosť dňom doručenia takéhoto oznámenia generálnemu tajomníkovi. Ak sa v oznámení uvádza, že odvolanie výhrady nadobúda platnosť dňom uvedeným v tomto oznámení, a tento dátum nastane po doručení oznámenia generálnym tajomníkom, odvolanie nadobúda platnosť od tohto neskoršieho dátumu.
2. Strana, ktorá urobila výhradu uvedenú v článku 42, ju úplne alebo čiastočne odvolá ihneď, ako to umožnia okolnosti.
3. Generálny tajomník Rady Európy môže pravidelne zisťovať u strán, ktoré urobili jednu alebo viac výhrad uvedených v článku 42, aké sú možnosti na odvolanie takýchto /takejto výhrad(y).

Článok 44 - Zmeny

1. Zmeny tohto dohovoru môže navrhnúť každá strana a generálny tajomník Rady Európy ich oznámi členským štátom Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní tohto dohovoru, ako aj každému štátu, ktorý pristúpil alebo bol prizvaný, aby pristúpil k dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 37.

2. Každá zmena navrhnutá stranou sa oznámi Európskemu výboru pre problémy kriminality (CDPC), ktorý predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k navrhovanej zmene.
3. Výbor ministrov posúdi navrhovanú zmenu a stanovisko predložené Európskym výborom pre problémy kriminality (CDPC) a po konzultácii s nečlenskými štátmi, zmluvnými stranami, môže zmenu schváliť.
4. Text každej zmeny schválenej Výborom ministrov podľa odseku 3 tohto článku sa zašle stranám na prijatie.
5. Každá zmena podľa odseku 3 tohto článku nadobudne platnosť v tridsiaty deň po tom, ako všetky strany informovali generálneho tajomníka o jej prijatí.

Článok 45 - Riešenie sporov

1. Európskemu výboru pre problémy kriminality (CDPC) sa priebežne poskytujú informácie o výklade a uplatňovaní tohto dohovoru.
2. V prípade sporu medzi stranami týkajúceho sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru, sa strany budú snažiť o urovanie sporu rokovaním alebo inými zmierlivými prostriedkami podľa vlastného výberu vrátane predloženia sporu Európskemu výboru pre problémy kriminality (CDPC) alebo rozhodcovskému súdu, ktorého rozhodnutie je záväzné pre strany, alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru, podľa dohody medzi dotknutými zmluvnými stranami.

Článok 46 - Konzultácie strán

1. Strany budú podľa potreby pravidelne konzultovať s cieľom uľahčiť:
 - a) účinné používanie a vykonávanie tohto dohovoru vrátane identifikácie akýchkoľvek problémov s tým spojených, ako aj účinky každého vyhlásenia alebo výhrady urobenej podľa tohto dohovoru;
 - b) výmenu informácií o významných právnych, všeobecných alebo technologických zmenách, ktoré sa týkajú počítačovej kriminality a zhromažďovania dôkazov v elektronickej forme;
 - c) posudzovanie prípadných zmien alebo dodatkov dohovoru.
2. Európskemu výboru pre problémy kriminality (CDPC) sa pravidelne poskytnú informácie o výsledkoch rokovaní uvedených v odseku 1.
3. Európsky výbor pre problémy kriminality (CDPC) podľa potreby uľahčí konzultácie uvedené v odseku 1 a prijme opatrenia potrebné na to, aby pomohol stranám v ich úsilí o zmeny alebo dodatky dohovoru. Európsky výbor pre problémy kriminality (CDPC) v spolupráci so stranami preskúma najneskôr tri roky po nadobudnutí platnosti súčasného dohovoru všetky ustanovenia dohovoru a ak je to potrebné, odporučí vhodné zmeny.
4. Náklady, ktoré vznikli pri vykonávaní odseku 1, hradia strany spôsobom, aký si určia, s výnimkou prípadov, keď túto zodpovednosť prevezme Rada Európy.

5. Stranám pri vykonávaní úloh podľa tohto článku pomáha sekretariát Rady Európy.

Článok 47 – Výpoveď

1. Každá strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
2. Výpoveď nadobúda platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia oznámenia generálnemu tajomníkovi.

Článok 48 – Oznámenie

Generálny tajomník Rady Európy informuje členské štáty Rady Európy, nečlenské štáty, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní tohto dohovoru, ako aj každý štát, ktorý pristúpil k dohovoru alebo bol prizvaný, aby k nemu pristúpil, o:

- a) každom podpise;
- b) uložení každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe;
- c) každom dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článkov 36 a 37;
- d) každom vyhlásení urobenom podľa článku 40 alebo výhrade urobenej v súlade s článkom 42;
- e) každom inom úkone, oznámení alebo korešpondencii týkajúcej sa tohto dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Budapešti 23. novembra 2001 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní tohto dohovoru a každému inému štátu prizvanému pristúpiť k dohovoru.